

TEMA- DEBATT NR's ÅRSTING 1983

Vi diskuterer

NORGES - CUP

REGIONSTRENER

SKOLE/UNGDOMSMESTERSKAP

INNHOILDSFORTEGNELSE

	INNLEDNING	s.1
*	NORGES-CUP	" 2 - 5
	Utdrag av ref. fra Tillitsmannsmøte 16/4-83	" 2
	Utdrag fra Årsberetningen 1983	" 3
**	INNLEDNING TIL TEMADEBATT v/Svein Monssen	" 4 - 5
*	REGIONSTRENER	" 6 - 18
	Utdrag av hefte "Temadebatt 1982"	" 6 - 10
	Utdrag av hefte "Referat fra Temadebatt 1982"	" 11 -16
**	INNLEDNING TIL TEMADEBATT v/Irene Laumann Monssen	" 17 -18
*	SKOLE/UNGDOMSMESTERSKAP	" 19 -30
	Utdrag av hefte "Temadebatt 1978"	" 19 -21
	Utdrag av hefte "Referat fra Temadebatt 1978"	" 22 -26
	Utdrag av "Referat fra årstinget 1982"	" 27
	Utdrag av referat fra Tillitsmannsmøte 16/4-83	" 27
**	INNLEDNING TIL TEMADEBATT v/Asbjørg Kalvik	" 28 -29
	Utdrag av Årsberetningen 1983	" 30

Skole- eller Ungdomsmesterskap var sterkt fremme i debatten under de ordinære temadebatter i fjor. Som kjent foreligger det til Årets ting et forslag fra Morten Roklubb om å endre Skolemesterskapet til et Ungdomsmesterskap.

For om mulig å skape en bedre bakgrunn for diskusjonene har vi valgt å ta med en del bakgrunnsstoff om de aktuelle temas plass i en viss frykt for at heftet blir for omfattende.

Det er å beklegge at vi ikke har kapasitet til å få laget og sendt ut heftet tidligere, men håper likevel på en givende debatt.

Rød i Berum, 10. nov. 1983

KJELL ENBLEM

NORGES - CUP

I N N L E D N I N G

Utdrag av referat fra Tilitsmannsmøte 16. april:

Vi har i år valgt å organisere den innlagte Temadebatten i tilknytning til rotinget på en noen annen måte enn tidligere.

Denne gang velger vi å sløyfe gruppearbeidet til fordel for en åpen plenumsdiskusjon etter korte innledninger.

Følgende 3 temaer pekte seg naturlig ut som årets debatt-
emner:

1. NORGES-CUPEN, erfaringer og videreutvikling
2. REGIONSTRENER, erfaringer og videreutvikling
3. SKOLE- ELLER UNGDOMSMESTERSKAP

Tanken om en Norges-Cup ble fremmet av Trondhjems Roklub's representanter under fjorårets ting. Ideen ble fulgt opp av forbundsstyret og som kjent har det vært gjennomført en forsøksordning med Norges-Cup i sesongen 1983.

Spørsmålet om regionstrener var en del av Temadebatten ved fjorårets ting.

Denne debatten endte opp med en anbefaling av igangsetting av en prøveordning med regionstrener i Hordaland Rokrets. Forbundsstyret tok dette til etterretning og siden i vinter har prøveordningen eksistert.

Skole- eller Ungdomsmesterskap var sterkt fremme i debatten under de ordinære tingbehandlingene i fjor.

Som kjent foreligger det til årets ting et forslag fra Horten Roklubb om å endre Skolemesterskapet til et Ungdomsmesterskap.

For om mulig å skape en bedre bakgrunn for diskusjonene har vi valgt å ta med en del bakgrunnsstoff om de aktuelle temaene trass i en viss frykt for at heftet blir for omfattende.

Det er å beklage at vi ikke har kapasitet til å få laget og sendt ut heftet tidligere, men håper likevel på en givende debatt.

Rud i Bærum, 10. nov. 1983

KJELL EMBLEM

NORGES - CUP

KLASSEN

Herrer Senior B: 1x, 2x, 4-

Herrer Junior A: 1x, 2x, 4-

Utdrag av referat fra Tillitsmannsmøte 16. april:

Damer Junior A: 1x, 2x

SAK 7: NORGES-CUP I ROING

Svein Monssen orienterte om planene med en Norges-Cup i roing. Dette er en ide som ble presentert av Trondhjems Roklub på tinget høsten 1982. Trondhjems tanker med dette forslaget var bl.a. å stimulere til deltagelse på regattaer utenom det sentrale Oslo-området.

Når det gjelder detaljer i forslaget vises til vedlegg.

Fem regattaer er blinket ut, hvorav to regionale og to sentrale regattaer teller i kampen om Norges-Cupen.

De aktuelle klassene er Senior B og Junior A for både damer og menn i båttypene 1x, 2x og 4- (menn) og 1x og 2x (damer).

Det legges opp til pengepremier for 1. og 2. plass (håper på støtte fra Fellesbanken) samt en vandrepokal.

Einar Eriksen ville heller hatt 4x- enn 4-, til dette repliserte Knut Ødegaard at han mente det foreløbig var for få dobbelfirere blant klubbene.

Arild Rekdal var positiv til 4-, men var betenkt grunnet baneforholdene på Kjørbo og i Drammen (to av de regattaer som er påtenkt).

Det var en god tilslutning til en prøveordning med Norges-Cup med muligheter for justeringer både av båttyper, klasser og regattaer etter at erfaringer er høstet gjennom årets sesong.

IX NORGES CUP

På Tinget 1982 la representanter fra Trondhjems Roklub frem forslag om å starte en cup i roing hvor hovedaktivitetsområdet var å stimulere deltagelse ved regattaer utenfor det sentrale Oslo-området.

VEDLEGG
NORGES-CUP

"NORGES-CUP" I ROING

Ideen om Norges-Cup i roing ble fremmet av Trondhjems Roklub på Rotinget 1982.

Forbundsstyret har arbeidet videre med ideen og kommet til at følgende forslag gjøres gjeldene for Norges-Cup 1983:

REGATTAER

Følgende 5 regattaer er med i opplegget:

-Vestlandsmesterskapet	- 28. mai
-Borgebunnen	- 4. - 5. juni
-Drammen	- 27. - 28. august
-Kjørbo	- 3. - 4. september
-Jonsvannet	- 11. september

Av disse teller 4 regattaer i sammendraget; de 2 regionale og 2 av de 3 regattaene i Østlandsområdet.

Suveren vinner av Norges Cup 1983 ble Morten Rokklubb som fikk 100 poeng. Premie var vandrepokal og sjekk på 1.000 kr. På andre plass kom Rokklub med 74 poeng og de fikk en sjekk på 1.000 kr.

KLASSER

Herrer Senior B: 1x, 2x, 4-

Herrer Junior A: 1x, 2x, 4-

Damer Senior B: 1x, 2x

Damer Junior A: 1x, 2x

POENGFORDELING

For alle klasser og båttyper:

1. plass 6 poeng - 2. plass 4 poeng - 3. plass 2 poeng

PREMIERING

Beste klubb sammenlagt: Kr.3.000.- + Vandrepokal

Nest beste klubb: Kr.1.000.-

FINANSIERING

Denne er i øyeblikket ikke helt klarlagt, men man håper på støtte fra Fellesbanken.

Det kan imidlertid også bli en moderat "avgift" på de 5 aktuelle arrangørene.

Regatta	Antall klubber		Herav langveisfarende	
	Deltatt	Oppn. poeng	Deltatt	Oppn. poeng

Vestlandsmestersk.	16	8	9	4
--------------------	----	---	---	---

Borgebunnen	20	13	5	4
-------------	----	----	---	---

Utdrag fra Årsberetningen:		8	1	1
----------------------------	--	---	---	---

Kjørbo	16	7	4	2
--------	----	---	---	---

IX NORGES CUP

	21	12	18	10
--	----	----	----	----

På Tinget 1982 la representanter fra Trondhjems Roklub frem forslag om å starte en cup i roing hvor hovedsiktemålet var å stimulere til øket deltagelse ved regattaer utenfor det sentrale Oslo området.

Styret besluttet å forsøke med Norges Cup 1983 for å vinne erfaringer.

Da de fleste eliteroerne i Norge er opptatt med samlinger, regattaer i utlandet eller større representasjonsoppgaver i den vesentlige delen av regattasesongen, valgte man å satse på en cup for junior A og senior B damer og herrer. Av båttyper valgte man å starte med 1x og 2x for damer og 1x, 2x og 4- for herrer.

Følgende regattaer skulle telle i Norges cupen:

Herrer Senior B:	1x, 2x, 4-
Vestlandsmesterskapet	2x, 4-
Borgebundregattaen	
Drammensregattaen	1x, 2x
Kjørboregattaen	1x, 2x
Jonsvannsregattaen	

Av disse skulle resultater fra de to perifere regattaene samt de to beste resultatene fra de tre østlandsregattaene telle i sammendraget.

Suveren vinner av Norges Cup 1983 ble Horten Roklubb som fikk 100 poeng. Premie var vandrepokal og sjekk på 3.000 kr. På andre plass kom Trondhjems Roklub med 74 poeng og de fikk en sjekk på 1.000 kr.

INNLEDNING TIL TEMADEBATT VED SVEIN MONSSEN

I tråd med forslaget fra Trondhjems Roklubb på Tinget 1982 skulle hovedsiktemålet med en Norges - Cup være å stimulere til øket deltagelse ved regattaer utenfor det sentrale Oslo - området. Sammenlignes deltagelsen i de mest eksterne regattaene med tidligere år synes dette målet langt på veg å være nådd. I prøveåret har deltagelsen på de forskjellige regattaene vært som følger:

Regatta	Antall klubber		Herav langveisfarende	
	Deltatt	Oppn.poeng	Deltatt	Oppn.poeng
Vestlandsmestersk.	16	8	9	4
Borgebunnen	20	13	5	4
Drammen	15	8	1	1
Kjørbo	16	7	4	2
Jonsvann	21	12	18	10

I kategorien langveisfarende er det ikke regnet med dem som hører inn under samme område til tross for at de har opp til 4 - 5 timers reisetid. Stavangerroeres reise til Bergen og Ålesundroeres reise til Trondhjem er således ikke regnet som lange reiser i denne forbindelse.

Følgende klasser og båttyper har vært med i Norges - Cupen i 1983:

Herrer Senior B:	1X ,	2X ,	4-
" Junior A:	1X ,	2X ,	4-
Damer Senior B:	1X ,	2X	
" Junior A:	1X ,	2X	

REGIONSTRENER

Deltagelsen i 4- har ikke vært tilfredsstillende. Bør denne båttype holdes utenfor Norges - Cupen eller bør den fortsatt være med for å stimulere til øket deltagelse i lagbåter? Bør 4X for Damer inkluderes i 1984 av samme grunn? Er opplegget med fem regattaer hvorav fire teller i sammendraget tilfredsstillende? Er premieringen tilfredsstillende? Hvis ikke, skal midler skaffes tilveie ved øket startkontingent i Cup-løp? Det er kommet forslag om egne medaljer i Cup-løpene.

Disse spørsmål og eventuelle andre forslag som kan forbedre Norges-Cupen i fremtiden ønskes belyst under tema-debatten.

Region nr.	Klub	Antall lisensier		Antall medaljer
		1981	1982	1981
1	Frederikstad	62	25	52
	Halden	7	0	71
	Hes	23	18	92
	Oslo	-	12	-
	Saraborg	20	20	46
		112	90	261
2	Arbeidernes	-	-	75
	Asker	-	-	20
	Bergen	40	40	271
	Christians	37	40	232
	Grosvang Kvernholte	5	7	26
	Drummen	19	24	47
	Maner	8	5	45
	Haugstrand K.	-	-	39
	Bergsjøen	18	15	39
	Lillehammer	-	-	30
	NH	-	-	25
	NSF	30	29	297
	Grønne	1	36	121
	Gule Kvernholte	26	12	88
	Gule	-	-	61
	Bergsjøen	-	-	12
		243	200	1522
3	Horten	63	53	85
	Kristiansand	8	-	62
	Larvik	-	-	31
	Bergsjøen	-	-	49
	Sandefjord	75	27	32
	Sjøberg	28	25	86
	Arndals	4	9	47
	Riser	-	2	20
		128	123	430
4	Alvøen	63	48	111
	Åsøy	36	18	77
	Bergsjøen	16	-	57
	Foss	22	23	117
	Os	3	-	35
	Nord	-	-	179
	Isleik Viken	3	2	71
	Slanger	21	14	86
	Sjøbergskolen	-	-	10
		156	106	743
5	Kristiansund	-	-	20
	Vassøy	12	25	78
	Trondheim	-	-	19
	Trondheim	42	22	167
6	Ålesund	18	16	96
		72	61	376

Tabell 1. Aktive konkurransevere i klubbene sett i forhold til de angitte medaljer for aktive reiser (1981). (Lisensene defaller 1981 og 1982)

REGIONSTRENER

Utdrag av heftet Lemdebatt 1982:

Regionstrenere (RT)

For å få en statistisk oversikt over aktiviteten i klubber og kretser har komiteen valgt å foreta en oppdeling av landet i regioner, med fordeling av klubbene på de respektive, basert på geografisk tilhørighet. I tillegg er tilgjengelige opplysninger om klubbenes sportslige aktivitet bearbeidet.

På grunn av den ulike geografiske spredning av klubbene, vil en oppdeling i regioner - uansett hvilke kriterier man legger til grunn - være beheftet med svakheter.

På bakgrunn av antall lisenser, medlemsantall og geografisk nærhet er det imidlertid gjort følgende forsøk på inndeling i regioner, se tabell 1.

Region nr	Klubb	Antall lisenser		Antall medlemmer 1981
		1981	1982	
1 <u>Østfold</u>	Fredriksstad	62	25	52
	Haldens	7	6	71
	Moss	23	18	92
	Onsøy	-	17	-
	Sarpsborg	20	24	46
		112	90	261
2 <u>Oslo</u>	Arbeidernes	-	-	73
	Asker	-	-	20
	Bærum	40	40	271
	Christiania	37	40	232
	Drammens Kvinnelige	5	7	26
	Drammens	19	24	47
	Hamar	9	5	45
	Hengstrand Kv.	-	-	35
	Kongsvinger	18	15	39
	Lillehammer	-	-	30
	NLHI	-	-	25
	NSR	38	29	397
	Ormsund	73	36	121
3 <u>Vestfold</u>	Oslo Kvinnelige	26	12	88
	Oslo	-	-	61
	Ringsaker	-	-	12
		265	200	1522
	Horten	63	53	85
	Kristiansand	6	-	62
	Larvik	-	-	31
4 <u>Vest-landet</u>	Porsgrunn	-	-	69
	Sandefjord	27	27	32
	Tønsberg	26	25	84
	Arendals	4	9	47
	Risør	-	9	20
		126	123	430
	Alvøen	43	48	111
5 <u>Midt-Norge</u>	Askøy	36	19	77
	Bergens	16	-	57
	Fana	32	23	117
	Os	3	-	33
	Njerd	-	-	179
	Terje Viken	5	2	73
	Stavanger	21	14	86
6 <u>Sørlandet</u>	Sjøkrigsskolen	-	-	10
		156	106	743
	Kristiansund	-	-	20
	Namsos	12	25	78
	Tromsø	-	-	19
7 <u>Nord-Norge</u>	Trondhjems	42	22	163
	Aalesund	18	14	96
		72	61	376

Tabell 1. Aktive konkurranseroere i klubbene sett i forhold til de oppgitte medlemstall for aktive roere (1981). Lisensene omfatter 1981 og 1982

Som tidligere nevnt har ordningen med distriktsrepresentanter bare i liten grad vært vellykket.

En rekke av de oppgaver representantene var forutsatt å utføre er ikke blitt fulgt opp. I utgangspunktet regner komiteen med at en styrking av trenersiden på kretsplan kun kan skje, ved å betale for tjenestene - ordningen med distriktsrepresentanter på tillitsmannsbasis har vist at dette ikke fungerer i dagens situasjon. Komiteen vil derfor foreslå at distriktsrepresentantfunksjonen overtas av en lønnet regionstrener.

Komiteen er oppmerksom på at en eventuell full utbygging på landsbasis med regionstrener må arbeides med over tid. Imidlertid vil vi i de videre betraktninger skissere de betingelser som vi oppfatter som en optimal løsning.

Siktemålet med å opprette stillinger som regionstrener er tosidig:

- a. Øke klubbenes tilbud til konkurranseroere når det gjelder trenere
- b. Fungere som bindeledd mellom klubbtrenere/ledere og NR's Treningsnemnd

Følgende arbeidsoppgaver forutsettes pålagt RT

- utarbeidelse av treningsopplegg for rosesongen og vintertrening for AK
- praktisk instruksjon i rosesongen av AK
- medlem av Trenerråd; ansvarlig for samordning av treningsopplegg mellom kretsen/regionen og NR's utvalg
- administrativt og idrettslig underlagt NR's Treningsnemnd
- leder av Kretstrenerråd; ansvarlig for samordning av treningsopplegg innen regionen
- utdanningsleder for klubbtrenere; ansvarlig for treneropplæring og rekruttering av klubbtrenere
- deltagelse i kurs for egen faglig utvikling - teoretisk og praktisk

Komiteen mener at følgende kvalifikasjonskrav må stilles til RT

- dokumentert formell og reell trenerutdanning; minimum Trener B - ideelt Trener C
- erfaring som aktiv roer i internasjonal sammenheng - fortrinnsvis som representasjonsroer for NR
- må ha inngående kjennskap til de lokale forhold i de respektive klubber/kretser
- være villig til å yte en innsats utover de økonomiske rammer som er gitt
- være innstilt på en stor grad av reisevirksomhet i rosesongen dvs forhold som familieavhengighet etc må vurderes
- kunne vise til omfattende praktisk trener-erfaring fra ro-miljø

Kommentarer til kvalifikasjonskravene:

Det er klart at det neppe finnes mange kandidater som oppfyller alle de nevnte krav. I en utbyggingsfase må man derfor være innstilt på å senke kravene, feks bør erfaring som roer på topp-plan og/eller lang praktisk trener-erfaring kunne kompensere for manglende formell utdanning. På sikt bør imidlertid NR søke å stimulere til økt rekruttering til RT-jobben ved egnete utdanningsopplegg feks i samarbeid med NIH o.l.

Muligheten for å skaffe seg de beste kvalifiserte RT vil ha en nær sammenheng med de økonomiske betingelser som tilbys. I utgangspunkt bør man fra NR's side satse på en lik avlønning over hele landet etter kvalifikasjoner.

Det knytter seg en rekke andre spørsmål til ordningen med RT og komiteen vil peke på følgende:

På hvilket grunnlag skal RT engasjeres?

Komiteen ser her to mulige løsninger:

Alt. a: RT engasjeres på timebasis over hele året men med hovedvekt lagt på praktisk trenervirksomhet i rosesongen (80%) og utdanning/organisatorisk virksomhet om vinteren (20%)

Alt. b. RT engasjeres på årsbasis i feks 1/5- stilling med en total arbeidsbelastning tilsvarende ca 350 arbeidstimer.

Hvor mye kan hver klubb/AK påregne å få benytte RT?

Her vil økonomiske betraktninger komme inn; den mest rettferdige ordning må være at klubbandelene tilpasses etterspørsel/behov for RT. På denne måte kan den enkelte klubb selv tilpasse engasjement av RT til instruksjon av aktive til antallet konkurranseroere til enhver tid og klubbens økonomi.

Hvor stor arbeidsbelastning skal RT pålegges?

Hvis en person skal fungere som RT på fritiden - dette vil være den normale situasjon - kan ikke den totale belastning i rosesongen overstige 20 timer pr uke. Sannsynligvis vil ca 10-12 timer være en rimelig arbeidsbelastning pr person pr uke dvs instruksjonsvirksomhet annenhver kveld 3-4 timer.

Hvor mange RT bør det være i de ulike regioner?

Under de forutsetninger som er gitt om maksimalbelastning på 20 timer pr uke pr person og med forhold som reiseavstand og plassering i regionen samt oversikten i tab 2 kan følgende antydes:

Region nr 3: Her er det 125 konkurranseroere fordelt på 5 klubber. Behovet vil dekkes ved engasjement av 1 person som RT i Tønsberg med 20 t/uke og 1 person i Risør/Kr.sand med 5 t/uke.

Region nr 4: Her er det 130 konkurranseroere på 7 klubber. På grunn av geografisk spredning må feks 1 person engasjeres som RT i Stavanger med 10 t/uke og 2 personer i Bergen med hver 12 c/uke.

Region nr 5: Her er det ca 65 konkurranseroere. 3 personer bør engasjeres som RT, hver med 10 t/uke. Utplassering i Ålesund, Trondheim og Namsos.

Komiteen vil presisere at dette er et eksempel som viser det totale omfang en fullt utbygget ordning med regionstrenere vil kunne få. Etter overnevnte skisse vil det være behov for 8 RT - total arbeidsbelastning 89 timer instruksjon pr uke.

I beregningen av den totale arbeidsbelastning er det kun regnet med direkte instruksjon. I tillegg kommer reisetid, reiseutgifter og utgifter til møtevirksomhet i Trenerråd/Kretstrenerråd.

Når det gjelder satser for avlønning av RT er dette vanskelig å ta standpunkt til. Her kommer bl.a. de skattemessige forhold inn i bildet.

Hvis man velger seg en timesats på kr 50 vil dette gi en totalutgift i rosesongen på kr 65.000. Regner man at dette utgjør 80% av RT's arbeidsbelastning på årsbasis, vil utgiftene til engasjement av RT i vintersesongen beløpe seg til kr 13.000. Utgifter til bilgodtgjørelse, reiser og avlønning under reisene er vanskelig å beregnes men anslås til kr 5.000 pr RT pr år dvs totalt kr 40.000. Etter dette blir de totale utgifter for en fullt utbygget ordning med regionstrenere på årsbasis kr 118.000.

De spørsmål som videre må avklares er hvorledes en slik utgift skal dekkes budsjettmessig. Hvor stor andel faller på klubbene og hvor stor del på NR? Hvilke kriterier skal legges til grunn for klubbandelene?

Komiteen ønsker ikke å ta standpunkt til disse spørsmål i denne utredning. Dette bør være grunnlag for forhandlinger mellom forbundstyret, treningsnemnda og klubber/kretser. Imidlertid kan størrelsen på kostnadene ved en slik ordning for den enkelte klubb illustreres på følgende måte hvor region Vestlandet er valgt som eksempel:

Total antall RT : 3

Totale utgifter på årsbasis:	Instruksjon	kr 25.500,-
	Reiser, bilgodtgjørelse etc	" 15.000,-
	Engasjement i vintersesongen	" 5.500,-
	Sum	kr 46.000,-
		=====

50% dekkes av NR på årsbasis, dvs kr 23.000,-
Under forutsetning av at hver klubb (totalt 7 klubber) ønsker å benytte RT like mye blir klubbandelen kr 3.300,- pr år.

IV KONKLUSJON OG ANBEFALING

Komiteen har skilt mellom tiltak på sentralt hold (forbund/treningsnemnd) og tiltak på klubb-/kretsplan (den regionale sektor).

Forbundet/tr.nemnda er ansvarlig for igangsetting både av de sentrale og regionale tiltak.

Komiteen mener at følgende tiltak på konkurransesektoren i 80-årene må gjennomføres om målet "Norges Roforbund skal arbeide for at norsk roidrett til enhver tid vil ha ett eller flere lag i verdenseliten" også skal kunne innfries i årene som kommer:

Forbundsplan

- På sesongbasis må deltidstrenere engasjeres - på økonomisk grunnlag - med ansvar for enkelte lag og eller trener-ansvar for tr.nemndas underutvalg
- Forbundets sentrale apparat må styrkes - både administrativt og faglig - ved ansettelse av en trenings-/utdannings-konsulent.

Utdrag av heftet "Referat fra Temadebatt 1982":

Krets-/regionplan

- Ansettelse av regionstrener
- Igangsetting av diverse stimulerings tiltak

Komiteen er enig om at det på nåværende tidspunkt ikke finnes ressurser - hverken økonomiske eller menneskelige - til en full realisering av ovennevnte tiltak.

Det skal ikke underslåes at komiteens medlemmer har noe ulike synspunkter på regionstrenerfunksjonen, men den har likevel samlet seg om å anbefale at forbundsstyret, f.eks. gjennom treningsnemnda, med virkning fra 1983:

1. Etablerer en 2-årig forsøksordning med engasjement av regionstrener i en av de foreslåtte regioner. Komiteen kan tenke seg en region hvor forholdene i utgangspunktet ligger vel tilrette, nemlig Hordaland. Hordaland Rokrets fungerer meget godt rent administrativt, klubbene ligger innenfor et relativt begrenset geografisk område samtidig som avstanden til Årungen og det sentrale Østlandsområdet er stor.
2. Tar initiativ til å stimulere klubbtrenerfunksjonen ved ulike engasjement og belønningstiltak ovenfor klubbtrenerne etter de forslag som komiteen har skissert.

Komiteen vil imidlertid understreke at forbundsstyret nøye må vurdere den sentrale administrative belastning gjennomføring av nevnte prøveordning vil medføre - og eventuelt foreta nødvendige omprioriteringer - spesielt dersom tr.nemnda blir ansvarlig for igangsetting og oppfølging av den foreslåtte ordning.

Thor Henning Iversen Kjell Eriksen Svein Thøgersen

Arve Maalø Kjell Emblem

GRUPPEOPPGAVER 2

Gruppeoppgaven må vurderes på bakgrunn av målet:

"Norges Rørbund skal arbeide for at Norsk roidrett til enhver tid vil ha et eller flere lag i verdenseliten."

Komiteen har pekt på behovet for utbygging av trenerstaden både på sentralt (forbund/treningsnemnd) og regionalt (krets/klubb) plan.

Utdrag av heftet "Referat fra Temadebatt 1982":

I N N L E D N I N G

B) "Utredning av NR's organisatoriske utvikling på konkurransesektoren i 1980-årene"

Når det gjelder tema B var det bred enighet om hovedlinjene. Det var full tilslutning til at trenersiden må styrkes. Av de to fremlagte alternativer for dette, a) regionstrener b) stimuleringstiltak, var det et klart flertall for alternativ a. Signalene fra tinget var med andre ord meget klare med hensyn til en prøveordning med regionstrener. Forbundsstyret må derfor i samarbeid med treningsnemnda gå inn i detaljene og vurdere opplegg og gjennomføring av en prøveordning i Hordaland Rokrets allerede fra 1983.

Vedrørende rikstreners besöksrunde var det nå som tidligere ulike oppfatninger av hvordan denne best kan organiseres. Problemet er som kjent "konflikten" mellom rikstreners sentrale virksomhet (trening av eliten) og reisevirksomheten, spesielt gjelder dette ved "vårrunden".

Forbundet/treningsnemnda må søke å finne løsninger som i størst mulig grad tilfredstiller alle, men dog må selve trenerfunksjonen (for eliten) prioriteres på våren, mens besöksrunden i større grad kan prioriteres om høsten.

KJELL EMBLEM

GRUPPE OPPGAVE 2

Gruppeoppgaven må vurderes på bakgrunn av målet:

"Norges Roforbund skal arbeide for at Norsk roidrett til enhver tid vil ha et eller flere lag i verdenseliten."

Komiteen har pekt på behovet for utbygging av trenersiden både på sentralt (forbund/treningsnemnd) og regionalt (krets/klubb) plan.

- * Hvordan vil gruppen prioritere mellom den sentrale og regionale trenerutbygging?
 - * Diskuter forslaget om opprettelse av regionstrenere.
Mener gruppen at forslaget om en prøveordning med regionstrenere bør gjennomføres?
 - * Diskuter forslaget om "stimuleringstiltak" for klubbtrenere. Bør disse tiltakene igangsettes i tillegg til eventuelle regionstrenere, eller bør de forsterkes og erstatte regionstrenere?
 - * Vurder Rikstreners besøksrunder (etterutdanningsvirksomhet) i forhold til de svar gruppen har gitt på de forgående spørsmål, samt i relasjon til dagens ordning.
 - * Hva mener gruppen er de viktigste tiltak å gjennomføre om målet (som nevnt ovenfor) skal kunne innfries: (En kort oppstilling).
- Om nødvendig, gi en generell vurdering av komiteinnstillingen.

Gruppe 1:

Det er ganske klart at for å nå NR's spesifiserte mål må man begynne arbeidet på klubbplan. Man må med andre ord si at man ønsker å prioritere den regionale trenerutbygging for dermed å skape rekruttering til de sentrale trenerfunksjoner.

Når det gjelder opprettelse av regionstrenere mener vi dette er en god ide som man bør forsøke å gjennomføre. Imidlertid mener vi at kravene til trenerutdannelsen ikke bør være så "kantete". Bl.a. kan det tenkes at man bør se mellom fingrene på kravet som tidligere aktiv roer i internasjonal sammenheng. Dette kravet kan være en fordel, men er ingen nødvendighet. Ved utbyggingen av den regionale trenergruppe må man likevel ikke prioritere så høyt at den nåværende kapasitet på sentralt hold blir redusert.

Prøveordningen som komiteen foreslår mener vi med andre ord bør gjennomføres.

Gruppe 3:

Gruppen mener at den sentrale trenervirksomheten må opprettholdes på det nivå den er i dag, men at den framtidige trenerutbygging må foregå på regionalt plan.

Hvis vi skal klare å hevde oss i verdenstoppen tror vi det er viktig at den sentrale trenersiden har et større antall roere å velge ut kandidater fra enn tilfellet er i dag. Vi mener at roerne bør ha kommet opp på et forholdsvis høyt nivå før de blir tatt ut til forbundsgruppene og at dette best sikres ved at roerne blir fulgt opp på klubb- og regionalt plan.

Vi ble enige om at forslaget om en prøveordning med regions-trenere bør gjennomføres. Om dette bør bygges ut på landsbasis eller ikke, må man komme tilbake til etter at vi har høstet noen erfaringer fra prøveordningen.

Gruppe 4:

Gruppen har etter beste evne prøvd å gjennomgå oppgaven med det oppsatte mål for øyet.

Gruppe 5:

Innledningsvis ble de tre første punktene diskutert samlet.

Gruppen ønsker å prioritere regional utbygging uten at den sentrale delen svekkes. Samordningen og organiseringen må foregå sentralt. Den økonomiske siden må løses ved en omprioritering og klubbandel.

Gruppen mener at en regional utbygging også vil styrke den sentrale delen.

1. Gruppen mener at den eksisterende ordning er et altfor stort apparat å sette i gang, selv som en prøveordning, sett i

Da gruppen mener at en regional utbygging vil styrke norsk rosport bør en for å høste erfaring, før en eventuell endelig beslutning taes, gjennomføre en prøveordning.

til innføringen (12 år - ferske fra klubbene).

Oppfatningen er at "skoen trykker", dvs. at problemene i vesentlig grad ligger på klubbplanet - for få og delvis for dårlig utdannede trenere.

Plenumsdiskusjon:

Gruppe 7:

Stein Randaborg

1. Sentral kontra regional trenerutbygging:

For å få topptrenere bør det arrangeres C-kurs på sentralt hold. Emnekurs og B-kurs kan gjennomføres regionalt.

Om man innfører ordningen med regionstrener må Rikstrener frigjøres fra sin nåværende besøksrunde og kan dermed konsentrere seg mer om eliten. Regionstrenerne kan så ha jevnlig møter (samlet) med Rikstrener.

2. Det var uenighet i gruppen om støtten skal gå til regionstrener eller klubbtrenere, men vi ble enige om å gå inn for prøveordningen med regionstrener i Bergensdistriktet.

Gruppe 9:

Gruppen har etter beste evne prøvd å gjennomgå oppgaven med det oppsatte mål for øyet.

Innledningsvis ble de tre første punktene diskutert samlet. Med få og små meningsvariasjoner var det enighet om at gruppen ikke kunne slutte seg til den skisserte ordning med Regionstrener (RT).

Gruppens syn er kort satt opp i de følgende punkter:

1. Gruppen mener at den skisserte ordning er et altfor stort apparat å sette i gang, selv som en prøveordning, sett i relasjon til den aktuelle mannskapsmasse på nåværende tidspunkt (580 lisenser i følge utredningen s.18). Man mener at den forventete "avkastning" vil være altfor liten i forhold til innsatsen (12 RT - taes fra klubbene). Oppfatningen er at "skoen trykker", dvs. at problemene i vesentlig grad ligger på klubbplanet - for få og delvis for dårlig utdannede trenere.

Plenumsdiskusjon:

Stein Randsborg

Dersom vi skal ha en ordning med regionstrenere må vi legge det opp slik at regionstreneren selv ikke instruerer roerne, men virker gjennom klubbtrenerne. Det vil være uheldig om to forskjellige trenere trener ett og samme lag.

Tor Solberg

Hordaland rorets, som er nevnt som aktuell region ved en prøveordning med regionstrenere, ser positivt på dette forslaget.

Vi er klar over at det vil bli en del praktiske problemer som må avklares, og det vil kunne bli noe uenighet innad i kretsen, men vi mener at forslaget har så mye positivt i seg at vi innstendig ber om at prøveordningen må settes ut i livet, så skal vi sørge for å løse de praktiske problemer som måtte oppstå.

Harald Aasebø

Tor Solberg var inne på at det vil kunne oppstå visse praktiske problemer, men disse får vi løse under veis etter hvert som vi høster erfaring.

Jeg mener at en regionstrener må benyttes både direkte på roerne og gjennom klubbtrenerne.

Tor-Henning Iversen

Jeg vil ikke legge skjul på at jeg er sterkt engasjert i denne saken og oppfatter denne støtten fra tinget på to måter. Dels som en støtte for styrking av klubbtrenerfunksjonen, men også som en støtte for det arbeidet som drives i distriktene.

Den gangen vi innførte ordningen med rikstrenere var det mange meninger både for og i mot, i dag ser vi at ordningen har vært vellykket.

Jeg vil ikke uten videre påstå at regionstrenere-opplegget vil bli vellykket, men gjennom en prøveordning vil vi få både for- og ulemper belyst i praksis. Prøveordningen vil heller ikke medføre de helt store utgifter og jeg håper naturlig nok at vi etter en prøveperiode vil komme til den konklusjon at dette er noe som vi bør arbeide videre med.

Jeg anmoder derfor forbundsstyret at man gjennom treningsnemnda sørger for å sette denne ordningen ut i livet, slik at vi allerede til neste års ting kan få en rapport og diskusjon omkring erfaringene med prøveordningen så langt.

Chr. Gallaher

Hvorvidt en prøveordning med regionstrener vil bli vellykket tror jeg i meget stor grad avhenger av den person man får til jobben. Det er jo klart at man får suksess med en dyktig rikstrener, men omvendt om man har en "dårlig" rikstrener.

Har man utpekt personen i Hordaland som er påtenkt jobben? Litt av bakgrunnen for spørsmålet er at dersom man har "den rette personen" spiller det mindre rolle hvorvidt vedkommende er "plassert" i klubb eller region. Poenget bør derfor ikke være at man skal ha 12 eller 14 regionstrenere, men forbundet bør støtte opp der personene finnes og peker seg ut.

Det kan vel også være at forbundet er flinkere til å plukke ut den rette personen enn kretsen selv er.

Svein Thøgersen

Som komited medlem må jeg få gi uttrykk for at vi stort sett har vært enige om tankene bak dette arbeidet, selv om jeg har hatt visse reservasjoner med hensyn til regionstrener.

Jeg er opptatt av dette med klubbstrenere og en oppvurdering av deres funksjon. I dag syntes jeg det er påfallende få klubber som "forplikter" sine trenere ved å "gi de noen få kroner". Jeg forstår ikke de klubbene som står steilt på at det overhodet ikke skal betales for en trenerjobb og jeg er redd utviklingen vil løpe fra disse.

Som Tor-Henning Iversen var inne på hadde vi en del "harde tak" når rikstrenerstillingen skulle opprettes. Denne har jo vist seg vellykket og jeg mener derfor at vi ikke må la noe være uprøvd; på denne bakgrunn har jeg sluttet meg til tankene om en prøveordning med regionstrener.

Jeg er glad for at mange har vært så positive til de fremlagte forslag, men er forundret over at så få har berørt den økonomiske siden. Iross alt finnes det bare en pott i Roforbundet og midler til regionstrener må taes fra treningsnemndas budsjett som vil måtte gå ut over de forskjellige forbundsgruppene.

INNLEDNING TIL TEMADEBATT VED IRENE LAUMANN MONSSEN

Ad: Regiontrener

Hordaland Rokrets ble på Norges Roforbunds Ting 1982 utpekt til å organisere en ny forsøksordning med regionstrener, som i de respektive regioner skulle erstatte/hjelpe rikstrener. Prøveperioden ble satt til to år.

Fra komiteen som la fram innstillingen om "konkurranseroingens utvikling i åtti-årene" var det gitt en ramme om hvordan systemet med regionstrener skulle virke. Det ble imidlertid presisert at de enkelte regioner måtte ta hensyn til lokale forhold, og ikke minst til den person stillingen skulle knyttes. Følgelig vil arbeidsrammen/instruksen variere fra region til region - både når det gjelder innhold og omfang.

I Hordaland Rokrets utarbeidet kretsstyret/trenerne i samarbeid med "vår" region-trener Rolf Sæterdal følgende instruks:

1. Følge opp og administrere kretsens roere på forbundsplan, når disse trener lokalt, i samarbeid med klubbtrenerne.
2. Ha faglig ansvar for trenerutdanning/etterutdanning av kretsens trenere/ledere.
3. Ha faglig ansvar for kretsens trenerforum minimum to ganger pr år.
4. Følge opp kretsens roere sentralt i samarbeid med treningsnemda og klubbenes trenere.
5. Legge opp til og gjennomføre en samling i løpet av vinteren for de av kretsens roere som er med i forbundsgrupper (også andre om plassen tillater det)
6. Utarbeide treningsprogram for kretsens roere og arbeide for å samordne dette med klubbenes egne opplegg samt trenerrådet.
7. Ha ansvar for å samordne kretsens aktivitetsplan med forbundets terminliste.
8. Utarbeide forslag til ro-opplæring for de yngste roerne (rekrutteringsarbeid)
9. Være tilstede på de respektive klubbers trening minimum 1 gang pr 14. dag i perioden april/mai/juni.
10. Delta i trenerkurs etter behov.
11. Delta i trenerrådet.
12. Ha møteplikt i kretsstyret (uten stemmerett)

Ovennevte ble så sendt Norges Roforbund for orientering/godkjenning.

Etter ett års prøvetid viser det seg at arbeidsinstruksen var for stor for en person, som i tillegg skal ha "normal arbeidstid". Rolf Sæterdal har dessuten vært trukket

inn i Norges Roforbunds arbeid på sentralt hold, hvilket har medført at antall timer som regionstrener er blitt redusert noe.

Gjennom rapporter/møter vedrørende regionstrener gir samtlige klubber innen Hordaland Rokrets uttrykk for at ordningen har vært positiv for deres klubb. Dette til tross for at der er svært stor forskjell mellom klubbenes nivå og muligheter for utnyttelse av regionstrener. De klubber som er svakest stilt med hensyn til klubbtrenerne ønsker regionstrener på klubb-besøk to - tre ganger pr uke.

For at det skal være mulig for en person å inneha stillingen som regionstrener hos oss, har kretsstyret/trenerne i samarbeid med Rolf Sæterdal funnet at stillingen må reduseres noe. Reelt medfører dette at klubb-besøkene reduseres til 1 pr. måned i den aktuelle perioden, samt at den administrative del med kurs/etterutdanning av trenere styrkes.

Det viser seg at regionstrener lett kan bli en "sovepute" for klubbtrenerne, slik at disse lar seg passifisere istedetfor å utvide sine kunnskaper i forbindelse med regionstreners besøk/instruksjon i klubbene. (Faren reduseres med kun et besøk pr mnd).

Det kan videre være vanskelig for den som er regionstrener å skille mellom klubb-trenervirksomhet og arbeidet som regionstrener. Dersom det hadde vært mulig burde regionstrener være fritatt for alle andre oppgaver innen rosporten og kun konsentrere seg om regionstrenerjobben. (Det sier seg selv at dette pr idag er umulig med det antall trenere der finnes innen norsk rosport).

Regionstrenerjobben må derfor bli et kompromiss mellom det man ønsker og det man har muligheter for å gjennomføre. Hordaland Rokrets mener at den arbeidsform som kretsen nå har lagt opp til vil la seg gjennomføre i de fleste andre regioner i landet - forutsatt at de har en kandidat som er villig til å "ofre seg" for en tøff jobb som regionstrener.

Det er en kjent sak at gymnastikklærerene heller ser mot "enklere" idretter enn roing. Kan vi få til et mesterskap? Kretsens absolutte ønsker å være med i, kan vi på den måte "tvinge" gymnastikklærerene til å fatte interesse for roing. Videre åpnes da mulighetene til å få skolene til å være med på et "skoleroingsopplegg". Det finnes muligheter til hjelp fra skolene til slike opplegg. Både instruktøressig og ikke minst økonomisk hjelp.

Komiteen mener at klubbene bør kunne forlange at skolene arrangerer kurs for deltagerne som ønsker å være å være med i Skolemesterskapet. Kursene/rokolene arrangeres i samarbeid med klubbene.

SKOLE/UNGDOMSMESTERSKAP

Utdrag fra heftet "Temadebatt 1978"

SKOLEKAPPROINGSKOMITEEN

Komiteens mandat har vært å legge fram for Tinget -78 som et diskusjonsgrunnlag:

"SKOLEMESTERSKAP - ELLER IKKE"

Komiteen har således vurdert følgende tre spørsmål:

1. Hensikten
2. Ønskeligheten
3. Gjennomføringen

1. HENSIKTEN

Hensikten med Skolemesterskapet må i første omgang være å rekruttere medlemmer til roklubbene. Erfaringene sier at det blir rekruttert medlemmer gjennom dette mesterskap. Men vi må hele tiden huske på at vi er ganske få roere i dette landet, så hvis vi kan rekruttere 10 roere ved mesterskapet, mener komiteen at resultatet er fint.

Som nummer to må hensikten være å få kontakt med landets gymnastikklærere. Det er en kjent sak at gymnastikklærerene heller mer mot "enklere" idretter enn roing. Kan vi få til et mesterskap elevene absolutt ønsker å være med i, kan vi på den måte "tvinge" gymnastikklærerene til å fatte interesse for roing. Videre åpnes da mulighetene til å få skolene til å være med på et "skoleroingsopplegg". Det finnes muligheter til hjelp fra skolene til slike opplegg. Både instruktørmessig og ikke minst økonomisk hjelp.

Komiteen mener at klubbene bør kunne forlange at skolene arrangerer kurs for deltagerne som ønsker å være å være med i Skolemesterskapet. Kursene/roskolene arrangeres i samarbeid med klubbene.

Videre mener komiteen at samværet elever/roere i mellom på et stevneopplegg skissert senere i denne innstilling, har en god sosial betydning. Vennskap stiftes kanskje i større grad i "det hyggelige samvær" enn på selve regattabanen. Og vennskap ungdom i mellom er vel en viktig del av idrettsarbeidet.

2. ØNSKELIGHETEN

Rekrutteringsønskeligheten kan være forskjellig fra klubb til klubb - fra år til år. Enkelte klubber har kanskje mer enn nok å gjøre med de medlemmer de har.

Men komiteen antar at de fleste klubber gjerne ønsker flere medlemmer. Komiteen er klar over problemet en enorm tilgang på nye roere kan ha. Materiellslitasje - slitasje på svært slitne instruktører på slutten av sesongen. Men med å forlange deltagelse på en roskole tror vi det er muligheter, som før sagt, til hjelp både økonomisk og instruktørmessig.

Tidspunktet ble diskutert en del. Selv om høsten kanskje er en gal tid for rekruttering til roidrett, virker det som om høsten er mest realistisk. Vi tenker da på eksamener på våren og at de fleste lag er etablerte klubb lag som ikke ønsker å avbryte samarbeidet for å ro Skolemesterskapet eventuelt på vårparten.

Vi tror også at skolene har lettere for å gå med på et "høstopplegg" enn et på våren.

3. GJENNOMFØRINGEN

Komiteen mener at det opplegget som i dag følges er all right. Med andre ord følgende: Arrangøren sender ut innbydelse til klubbene på vårparten. Før skolestart på høsten sendes innbydelsen til de skoler en har adresser til. Klubbene meddeles hvilke skoler dette er.

Når det gjelder klasseindeling o.l. viser vi til vedheftede innbydelse til årets mesterskap.

Komiteen mener det er viktig med en landsregatta.

Utdrag av heftet "Referat fra landsbøll 1978"

Gruppe 1:

Alle lag bør ha to sjangser til å komme til finalen. Derfor bør det være en todagers regatta med forsøksløp, oppsamling og finaler.

Lengden på løpene bør ikke være mer enn 800 meter.

Det bør lages egne påmeldingsskjemaer som skal underskrives av både klubb og skole. Klubben bør godkjenne roerne som roer med noe trening, og skolene bør godkjenne dem som representanter for de skolene de går på. Det siste p.g.a. at arrangøren da kan gå tilbake til skolen hvis det skulle være noen disiplinære problemer med deltagerne. Og ikke minst for, på en måte, "tvinge" skolene til å være med på dette.

GRUPPEOPPGAVER

TINGET 1978

Oppgave 1: Vi tar først utgangspunkt i de samme spørsmål som "Skolekapproingskomiteen" stilte seg selv.

A) Mener gruppen det er ønskelig med et Skolemesterskap i roing?

Hvis ja,

B) Hvilken hensikt mener gruppen at Skolemesterskapet skal ha?

C) Hvordan bør Skolemesterskapet gjennomføres for at hensikten skal oppnåes?

Dessuten ønsker vi å trekke fram ledernes rolle, kanskje særlig i tilknytning til Skolemesterskapet hvor det vesentlig er yngre deltakere.

D) Hvilke oppgaver mener du er vesentlig for en klubb-leder i forbindelse med et regatta-arrangement, og i særdeleshet Skolemesterskapet?

Hvilke leder-roller (forpliktelser) skal skolen ha?

Hvilken leder-rolle (forpliktelser) skal arrangøren selv ha?

Gruppe 2:

A) Gruppen mener det er ønskelig med skolekapproingen. Betenkeligheter:

a) Klubbene kan ha vanskeligheter med å ta seg av de nye. (Instrukterer/ledere er for få). Instruksjon og tilbud kan derfor fra klubbene side bli noe mangelfull.

Gruppe 1:

- A) Gruppen mener det er ønskelig med et Skolemesterskap, men har samtidig flere betenkeligheter.
F.eks. bør det et sterkere engasjement til både når det gjelder materiell og instruksjon og lærerne bør engasjeres sterkere. - En av de største ulempene var ekstra slitaje og skader på materiellet.
Videre tror vi også at det stort sett bare er roere som allerede er engasjert som deltar og dermed ingen særlig rekruttering. Det blir bare en ekstra regatta med den forskjell at det skjer en omgruppering av lag etter skole- og ikke klubbgrenser.
- B) Hensikten med mesterskapet må først og fremst være å skape kjennskap til roidretten og gjennom dette øke rekrutteringen. Man kan kanskje også i sterkere utstrekning utnytte de "døde" formiddagstimene ved at skolene kommer sterkere inn i bildet.
- C) Stiller spørsmåltegn til at akkurat 800 m skal være den aktuelle distansen, hvorfor ikke like godt 2000m?
- D) Klubblederen må være ansvarlig for sin klubbs representanter fra de ankommer regattaen til de drar igjen, og for alt de måtte foreta seg i løpet av regattaen.
Forøvrig mener gruppen at vanlige aldersbestemmelser for skjenkerett må håndheves.

Skolene bør stå økonomisk ansvarlig for det materiellet som de får stillt til disposisjon.

På spørsmål om hvordan man konkret kunne få skolen mer med i et forpliktene samarbeid ble det svart at dette kunne bl.a. gjøres ved å prøve å trekke gym.lærerne til roklubbene for å informere disse om roidretten. Deretter åpne muligheten for at skolene kan få benytte klubbene i gym.timene (i skoletiden).

Kanskje burde også gym.lærerne inviteres til å delta på Emnekurs i nybegynnerinstruksjon som arrangeres av rokretsene.

Når det gjelder Skolemesterskapet som rekrutteringskilde har man erfaring for at bare en svært liten prosent av rekrutteringen skjer på bakgrunn av dette mesterskapet.

Gruppe 3:

- A) Gruppen mener det er ønskelig med skolekapproingen.

Betenkeligheter:

- a) Klubbene kan ha vanskeligheter med å ta seg av de nye. (Instruktører/ledere er for få). Instruksjon og tilbud kan derfor fra klubbenes side bli noe mangelfull.

- b) Klubbenes forhold økonomisk ovenfor skolene og skole-mesterskapet.
Skolene har ofte vanskeligheter med å finansiere deltagelsen i skolemesterskapet, bl.a. med den begrunnelse at det her brukes relativt mye penger på få elever.

Klubbene på sin side mottar ofte mange elever fra forskjellige skoler og vil kunne få problemer med den økonomiske belastningen.

Konklusjonen er at finansieringen må legges til skolene.

- c) Spørsmålet om distriktsvise skolemesterskap ble også diskutert.

Slike desentraliserte mesterskap har vel både positive og negative sider. Det vil sikkert passe fint for distrikter med flere klubber, men f.eks. i Trondheim med kun en klubb er kanskje dette en mindre god ordning.

Noen konklusjon ble ikke trukket.

- B) Gruppen mener helt klart at skolemesterskapets hensikt er rekruttering.

- a) Det gjelder generelt å rekruttere interesserte personer til roidretten, enten de har anlegg og evner som aktive utøvere, eller fatter mere interesse for den administrative sektor.

- b) Den sosiale funksjonen er også fremtredende. Roklubbene er et fint samlingssted og vil kunne holde ungdom borte fra gatehjørnene.

- C) De negative utslagene av det sosiale samværet har vært enkelte utskjelelser på kvelden under skolemesterskapet. Det stilles derfor et spørsmål ved festens plass i denne sammenheng. Noen ser tydeligvis festen mere viktig enn regattaen.

Klubbene bør ha en streng ledelse ovenfor deltagerne. Det er ikke nok bare å sørge for påmelding og transport, men også skikkelig oppfølging i forbindelse med innkvartering og fest.

En ansvarlig leder for hver klubb må være tilstede under hele festen.

- D) a) Lederne må ha en direkte oppfølging av deltakerne under hele oppholdet og arrangementet. Deltagerne må innpodes en klar forståelse av hvorfor de er der - det primære er deltagelse i selve regattaen.

Det bør være egne ledere både for jentene og guttene.

Ved skolemesterskapet strømmer det også til en del kamerater av deltagerne kun med tanke på festen, gjelder forøvrig også roere som ikke skal delta.

Disse må man på en eller annen måte prøve å få avskjært.

En "styring" av innkvartering er også viktig og erfaring har vist at her kan mye gjøres. Teltmessig innkvartering er ikke så bra. Tvungen rominnkvartering viser seg å være bedre.

- b) Det er svært ønskelig at skolene kommer mere direkte inn i lederrollen ved at gymnastikklæreren følger sine lag, eventuelt andre lærere som viser interesse.

Dette vil kunne skape en positiv holdning mellom elever og lærere som har en stor verdi i seg selv.

Skal vi klare dette må det en stadig informasjon til ovenfor de aktuelle skoler og gymnastikklærere.

Som et stikkord kan det sies at "Lederen må gå foran med et godt eksempel."

Gruppe 5:

Gruppen følte at spesielt spørsmål A og B hang nøye sammen - og forsåvidt også spørsmål C - og har vurdert disse i sammenheng under gruppediskusjonen.

Når det gjelder spørsmålet om ønskeligheten av Skolemesterskapet følte gruppen seg på en måte "presset" til å svare ja.

I stikkordsform nevnes en del av de argumentene som var fremme i diskusjonen.

- Ønskeligheten, interessen og rekrutteringsmuligheten ved Skolemesterskapet syntes å slå sterkere ut i de mindre klubbene enn de større. Dette var kanskje det vesentligste til at gruppen besvarte ja på spørsmål A.
- Innriggerens plass i Norsk rosport rent generellt ble drøftet. Også innenfor området tur-roing går man over til 3/4 utriggete båter og klubbenes innriggermateriell blir det mindre av - kanskje også dårligere vedlikeholdt. Samtidig blir slitasjen på det materiellet som klubbene må stille til disposisjon ved Skolemesterskapet stadig større. Det syntes altså som om innriggeren benyttes i stadig mindre utstrekning innen Norsk rosport og dette bør kanskje også få konsekvenser ved valg av båttyper og klasser for Skolemesterskapet.
- Når det gjelder tidspunktet for arrangment av Skolemesterskapet syntes nesten et hvert tidspunkt å være ugunstig i en eller annen sammenheng. De som deltar er som regel raceroere og er ferdig med sin ordinære regattasesong i begynnelsen av september. Først da trekkes eventuelt nye roere inn i bildet og det blir en meget hektisk forberedelsesperiode fram mot Skolemesterskapet. Når så mesterskapet er ferdig er klubbenes tilbud ikke så attraktivt som i rosesongen og det blir vanskeligere å holde på de nye roerne.
- Selve hensikten med Skolemesterskapet syntes å være rekruttering. Det er også et godt tilbud til mindre aktive roere som ikke deltar noe særlig i regattaer ellers i sesongen.

Svrite kommentarer til gruppeoppgave nr. 1

-Når det gjelder selve gjennomføringen av mesterskapet syntes vi det er irrelevant om distansen er 800, 1500 eller 2000 m. En slik regatta som dette bør legges mere opp med tanke på tilskuerne enn ved en vanlig norsk regatta, siden dette arrangementet må sees på som et spesielt P.R.-fremstøt.

Når det gjelder pkt. D har vi i sterkest grad vurdert arrangøren og skolens ansvar.

Vi mener at arrangøren av et arrangement som Skolemesterskapet har et enormt ansvar. I motsetning til en vanlig regatta må arrangøren sørge for materiell, bespisning, innkvartering o.l.

Vi syntes også at det sosiale tiltaket med et hyggelig samvær (fest) er en naturlig del av det hele. - Imidlertid er også festen en enorm oppgave med tanke på risikomomentene for utskielser.

Også i denne sammenheng må skolene sterkere inn - rosjefen og gym.læreren må gå "hånd i hånd" når det gjelder oppfølging av elevene.

Gruppe 7:

A) Gruppen mener det er ønskelig med et skolemesterskap.

B) Hensikten med Skolemesterskapet må først og fremst være rekruttering og mesterskapet kan være god P.R. både for skolene og klubbene.

C) Klubbene må sende med kvalifiserte ledere og prøve å trekke lærerne med inn i lederrollen, og lærerne bør være med ikke minst for disiplinens skyld. Særlig hvis det er roere som har begynt først etter skolene har startet om høsten.

Enkelte i gruppen mente det burde opprettes klasser også for Junior-D-roere. - Et motargument mot dette var bl.a. at de yngste roerne ikke har sans for den verdi som materiellet representerer.

Tanken om at Skolemesterskapet heller burde være en "løstkapproing for nybegynnere" var også fremme. Likeledes distriktsvise uttagninger som det har vært før, men gruppen tok ingen klare standpunkter til disse spørsmål.

Når det gjaldt arrangementet (festen) om lørdagskvelden mente gruppen at man kunne prøve å legge dette opp som en P.R.-aften for rosporten. Bl.a. via Rikstreneren, filmer etc.

D) Hovedtyngden av lederansvaret må hvile på klubbene som må sende voksne ledere.

Arrangøren må ha samme forpliktelser som under en vanlig regatta. Arrangøren bør ha mulighet for å påtale en klubb som ikke sender med både kvalifiserte ledere og roere. Lederne må vise en streng holdning.

Øvrige kommentarer til gruppeoppgave nr.1

Harald Aasebø: Syntes det er rart at ingen av gruppene har tatt et klart standpunkt imot Skolemesterskap med så mange betenkeligheter og problemer som er trukket fram i forbindelse med dette mesterskapet. For sitt eget vedkommende er Aasebø klart imot arrangement av Skolemesterskapet.

Leif Ljungqvist: Når det er snakk om rekruttering som hovedhensikt med Skolemesterskapet kan kanskje en desentralisering av mesterskapet være gunstig. På denne måten vil fortsatt hovedhensikten kunne innfries samtidig som man slapp flere av de problemer som et sentralisert mesterskap medfører.

Hans P. Brekke: Dersom vi skal fortsette med Skolemesterskapet og hensikten er rekruttering bør innbydelsene sendes ut på et tidligere tidspunkt. F.eks. på forsesongen og så satse på distriktsvise uttagninger til et sentralt Skolemesterskap. Lagene vil dermed få bedre tid til forberedelser, og klubbene bedre tid til å kontakte skolene.

Torbjørn Ouren: Alt det som er sagt om desentralisering er ikke noe nytt, men tvert i mot slik det ble gjort for en del år tilbake. Med tanke på at det er rekruttering som fremmes som hovedhensikten, må det være andre måter som er mye enklere å sørge for rekruttering på.

Finn Tveter: Det er etterlyst alternativer. Hvis poenget er rekruttering må vi se nærmere på det forhold at det ved dagens Skolemesterskap er konkurransemomentet som er det store og sentrale. Elevene bør heller få et tilbud om å prøve roing som sådan og ikke at det er regatta som skal være det første møte med roidretten. Prøv heller å få elevene med på en mosjons- og hyggetur og la dette være den innledende kontakt med romiljøet. Dette vil også være mer i tråd med dagens skolepolitikk hvor konkurransemomentet søkes unngått i stadig større utstrekning.

Leif Rasmussen: Helt uenig med Aasebø, mener at Skolemesterskapet må opprettholdes. Mange av de unge som går rundt om i klubbene får kanskje nettopp p.g.a. Skolemesterskapet anledning til å delta på regatta fordi at det f.eks. mangler en mann til et lag. Syntes 800m er en passende distanse, bl.a. fordi dette skaper en rask avvikling.

Utdrag av "Referat fra Årstinget 1982"

Skolemesterskapet i roing 1982

Kåre Hanseth, Horten Roklubb, påpekte de vanskeligheter arrangøren hadde med å få skolene engasjert i forbindelse med skolemesterskapet. Han etterlyste og det forslag til ungdomsmesterskap som var oversendt NR ved formann Thorleif Torgersen.

Thorleif Torgersen sa at forslaget var diskutert i styret og at man håpet på en kombinasjon ungdoms-/skolemesterskap i 1983.

Kåre Hanseth sa da at dette var et seriøst forslag som de ville hatt fremmet for tinget, og at de var lite fornøyd med at forslaget ble "gjemt i en skuff" og tatt opp på et lite styremøte.

Lauritz Rode avbrøt diskusjonen og foreslo at denne sak ble fremmet for tinget 1983.

Kai Henmork, Oslo Roklubb etterlyste resultatliste fra skolemesterskapet, og spurte om ikke denne skulle sendes klubbene.

Formann Thorleif Torgersen svarte at det ikke var vanlig å sende etter, men at representantene fikk denne utdelt på stedet.

Harald Aasebø, Askøy Roklubb, kunne opplyse at resultatlisten ble ettersendt av regattaarrangør på forespørsel.

Utdrag av referat fra Tillitsmannsmøte 16. april 1983

8: SKOLEMESTERSKAP/UNGDOMSMESTERSKAP

Asbjørg Kalvik presenterte de tanker som nå gjør seg gjeldene omkring Skolemesterskapet og den form det har hatt de senere år.

Meningen er at Skolemesterskapet erstattes med et Ungdomsmesterskap fra 1984. Et slikt mesterskap må sees på både som et sportslig og sosialt tilbud for aldersgruppene B-C-D.

Rent arrangementsmessig vil det være en stor fordel at det er klubbene selv som er ansvarlig for deltagelsen uavhengig av skolene.

Horten Roklubb er positiv til en slik omlegging og har allerede for 1983 tatt med enkelte løp som en forløper til Ungdomsmesterskapet.

Arild Rekdal mente at alle løp som går i et Ungdomsmesterskap må være likeverdige (altså ingen ekstraordinære løp).

Både Arild Rekdal og Einar Eriksen mente at man burde kunne distansere fra 1000m distansen (Jun.B) ved f.eks. å legge seg på 750m som det nå er i Horten.

Leif Ljungqvist mente at dersom man forøvrig skulle følge reglementet med hensyn til klasser, antall løp pr. dag etc., bør man også følge reglementet med hensyn til distansen. I denne forbindelse vil det bli et problem med antall løp pr. dag når man er avhengig av både forsøk og semifinale for å kunne kåre en mester.

INNLEDNING TIL TEMADEBATT VED ASBJØRG KALVIK

Norges Roforbund's mål er: "Til enhver tid å ha et eller flere lag i verdenseliten." Forbundet sier med dette at det først og fremst ønsker å være et eliteforbund - et forbund som skal jobbe mot heder og medaljer, et forbund som vil og skal være med "å spise kirsebær med de store". Videre mener forbundet at konkurranseroing på juniorplan er å anse som et steg på veien mot elite-/seniornivå.

Dette mål er i seg selv en tøff og slett ikke enkel oppgave å greie. For om mulig å klare denne målsetting så må det i alle fall arbeides på lang sikt og man må blant annet ha menneskemateriell godt nok å arbeide med. Noe som er helt sikkert er at man må ha en god og bred rekruttering.

Videre må det være en fornuftig og gjennomtenkt tilrettelegging for våre yngre roere med blant annet attraktive tilbud som gjør at de vil trives i miljøet og at de vil satse på roing som sin idrett.

Men hvordan skal vi best tilrettelegge tilbudene for våre juniorer? Junior A har sitt Norgesmesterskap, men hva med junior B, C og D?

Det er nå gjennom mange år blitt avholdt skolemesterskap, men det synes som om dette mesterskap ikke har gitt den ønskede virkning rent rekrutteringsmessig. Dette kan ha sin årsak i at skolene naturlig nok ikke kan følge opp roerne videre. Ansvarer synes derfor og måtte ligge først og fremst hos klubbene.

Som en prøveordning ble det i 1983 avholdt et kombinert skole-/uoff. ungdomsmesterskap. Det man nå må ta standpunkt til er om skolemesterskapet skal erstattes fullt og helt med et ungdomsmesterskap. Videre må man ta standpunkt til hvilken form et eventuelt ungdomsmesterskap skal ha.

Horten Roklubb har fremmet et forslag for tinget for gjennomføring av UM. Løpsoppsettet er i store trekk lik det løpsoppsett som er brukt i SM. Ønsker tinget at dette forslag i den fremlagte form skal være rettningsgivende så må tinget også endre eller dispensere fra de nåværende regler og lover som pr. idag gjelder for våre juniorroere.

En trend som gjør seg gjeldene i flere forbund pr. idag er at de tar avstand fra landsomfattende konkurranser da det har vist seg at "alvoret" er kommet for meget inn. Vårt forbund bør nok også her ta et standpunkt om vi skal sette status UM-mester på f.eks. en 13-åring, eller om vi f.eks. skal forbeholde denne tittel kun for klasse junior B.

Utdrag av Arbeidsretningen 1983

Et annet moment er hvilke båttyper det skal inviteres i. Roing er i utgangspunktet en lagidrett, men det synes som singel- og dobbelsculler er båter som mye blir foretrukket. Lagroing bør stimuleres - også enårede båter. Hva med å sette opp løp i:

- 1x singelsculler
- 2x dobbelsculler
- 4x+ dobbelfirer m/cox
- 4+ firer m/cox
- 8+ åtter m/cox

Uansett i hvilken form vi ønsker å gjennomføre et UM så bør dette mesterskap være et mesterskap hvor alle yngre roere møtes. Selv om en primært settes opp mesterskapsløp i junior B, så bør/skal det settes opp løp for både junior C og D. Det bør også legges vekt på det sosiale samholdet - det bør bli en regatta som de yngre vil huske og ønske seg tilbake til for dermed

- å stimulere ungdomsroingen i Norge
- å øke konkurransen i de båttyper som er mest naturlig for yngre roere
- å stimulere klubbene til økt satsing på sine ungdomsroere
- å stimulere klubbene til å sette sammen lag i større båttyper
- å gi klubbene et stort mål i deres virksomhet med de yngre - de roere som er yngre enn 17 år.

Lovkomiteens bemerkninger

Hverken Norkan Roklub eller Norkan Røys eller Norkan Røys styre i kommentarane angir hvorledes/hvordan foretaket skal innpasses i lovsøket. Lovkomiteen har opprettet et utvalg vil være gjensidig for behandling under årets ting og anbefaler derfor at saken først tas opp til realitetsbehandling i 1984.

Utdrag av Årsberetningen 1983

Forslag nr 4, Opprettelse av Ungdomsmesterskap

Horten Roklubb foreslår at det uoffisielle ungdomsmesterskapet/
offisielle skolemesterskapet endres til Ungdomsmesterskap med følgende
løpsoppsett:

Piker plast 1x	Jun D
Gutter plast 1x	Jun D
Piker plast 1x	Jun C 13 år
Gutter plast 1x	Jun C 13 år
Piker plast 1x	Jun C 14 år
Gutter plast 1x	Jun C 14 år
Gutter 4x+	Jun B
Piker 4x+	Jun B
Piker plast 2x	Jun C
Gutter plast 2x	Jun C
Piker plast 1x	Jun B 15 år
Gutter plast 1x	Jun B 15 år
Piker plast 1x	Jun B 16 år
Gutter plast 1x	Jun B 16 år
Piker plast 2x	Jun B
Gutter plast 2x	Jun B

Forbundsstyrets kommentarer:

Forbundsstyret er i prinsippet enig i Horten Roklubb's forslag, men mener
at dersom forslaget innebærer et offisielt mesterskap i likhet med de
andre mesterskap (junior og Norgesmesterskapetsløpene), så bør mester-
skapet arrangeres i henhold til vårt kappingsreglement.

Lovkomiteens bemerkninger:

Hverken Horten Roklubb som forslagstiller eller NR's styre i kommentarene
angir hvorledes/hvordan forslaget skal innpasses i lovverket.
Lovkomiteen har oppfattet at saken vil være gjenstand for temadrøfting
under årets ting og anbefaler derfor at saken først tas opp til
realitetsbehandling i 1984.